

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. IV. Vtrum anima Christi habuerit omnipotentiam respectu executionis
suæ voluntatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

Verbi instrumentum; quemadmodum diuina virtute ambulauit super aquas.

ARTICVLVS IV.

Virum anima Christi habuerit omnipotentiam respectu executionis suae voluntatis.

RESPONDET I. animam Christi potuisse quicquid voluit perfecte implendum: nam contrarium non decessit eius sapientiam.

Respondet 2. quicquid voluit diuina virtute implendum, id potuisse facere tanquam instrumentum diuinitatis.

DVBIUM.

An id quod Christus fieri voluit per alios semper fuerit impletum?

RATIO dubitandi petitur ex Marci. 7. vbi dicitur ingressus domum (scilicet Iesus) neminem voluit scire, & non potuit latere. eodem cap. in fine sanato surdo & muto dicitur, precepit illis ne cui dicerent, quoniam autem eis preceperat tantum magis plus praedicabant. Matth. 9. sanatis duobus caecis, comminatus est dicens, videte ne quis sciatis, illi autem exenitantes disperserunt cum in tota terra illa.

2. Ex epistola Agathonis Papae quae habetur in 6. Synodo, vbi ex priore loco Marci probat duplicem in Christo fuisse voluntatem, quia de diuina voluntate dici nequit, noluit aliquem scire, & non potuit latere. Ex his videtur omnino sequi quod Christus voluerit aliquid efficaciter per alios implendum; quod tamen impletum non fuerit. Et ita videtur sentire S. Th. responsione ad 1. Caiet. hic & expressè tenet Vasq. disp. 58. cap. 2.

Alij negant Christum quicquam voluisse voluntate efficaci per alios implendum, quod impletum non fuerit. Med. hic Val. disp. 1. q. 13. puncto 4. Lora disp. 54. & communiter Theologi.

1. Quia efficax Christi voluntas fuit perfecte conformis voluntati diuinae, igitur per eam non potuit velle quicquam quod sciebat non futurum.

2. Christus perfecte sciebat quid per alios effectum facendum, vel non facendum; ergo non potuit velle efficaciter contrarium sine magna indecentia, quoniam nullo modo debemus Christo tribuere.

3. Voluntas efficax non potest ferri in id quod clare cognoscitur non futurum; cum id perinde sit ac si cognosceretur impossibile. hec sententia communior, videtur omnino verior. itaque

Ad 1. rationem dubitandi Resp. ex locis Evangelij non colligi id quod intendit prima sententia; & dico quod Christus non voluerit latere voluntate efficaci, sed solum inefficaci, non quidem quae interitus laterit, nec villo modo prodierit in opus, sed ea ex qua adhibuerit media proportionata communi modo procedendi hominum, & quae in alijs essent signum voluntatis efficacis, quibus tamen adhibitis non potuerit latere, vel non potuerit efficere ut eius miracula non diuulgarentur.

Ad 2. sumptum ex epistola Agathonis respondet Med. supra, expositionem Agathonis solum esse probabilem. Verum ea solutio nullo modo vide-

tur satisfacere: melius ergo dici potest Pontificem non velle ostendere in Christo duplicem fuisse voluntatem ex eo quod aliqua eius voluntas non fuerit impleta, idque habeatur ex loco Marci citato, sed quod aliqua voluerit per unam voluntatem etiam adhibitis medijs proportionatis, quae tamen non fuerint impleta. quod de diuina voluntate dici nequit. Non potest enim dici quod Deus aliquid velit & adhibeat consentanea media diuinae voluntati, nec tamen illud fiat. Id solum probat discursus Vasq. & si plus velit, non videtur satis sibi constare. quia non potest dici Christum id voluisse voluntate efficaci, cuius contrarium voluntate efficaci voluit.

Explicatur
Agath.

QUESTIO XIV.

De defectibus corporis assumptis à filio Dei.

ARTICVLVS I.

Virum filius Dei in humana natura assumere debuerit corporis defectus?

FIRMAT. I. quia pro nobis satisfecit; vnus autem satisfecit pro alio, dum suscipit in se penam pro alterius peccato debitam. 2. ad fidem Incarnationis adstruendam, ut scilicet ostenderet se esse verum hominem. 3. propter exemplum quod nobis praeberet debuit.

Veritatem hanc negarunt aliqui haeretici, ij scilicet qui negarunt veritatem carnis Christi, ei tribuentes corpus caeleste, de quibus supra egimus. Negarunt etiam alij, licet assererent Verbum assumptisse corpus eiusdem nobiscum substantiae, dicentes illud fuisse impassibile; cuius haereseos auctores Damasc. haereti. 84. facit Iulianum Halicarnassum & Caiet. Alexandrinum. Quorum haereseos varijs scripturae locis facile possunt refutari, & doctrina S. Thom. comprobatur. Isa. 53. *Ve- re languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portauit*, quo loco, ut patet ex textu, designatur quod Christus nostras infirmitates in se suscepit, quas propter peccata subire debebamus.

1.
Resp. affir.

Qui negant Christum assumptisse corpus defectus.

Refellitur.
Isa. 53.

Præcluditur euasio,

Nec obstat quod Matth. cap. 8. postquam Christus Dominus eiecisset demonia, & male habentes curasset, dicatur, *ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam dicentem, ipse infirmitates nostras accepit, & agrotationes nostras portauit*: ita ut non significetur Christum dolores in se suscepisse, sed ab alijs abstulisse, & morbos depulisse. Dico enim id quidem significari, sed significari etiam quod in se suscepit, ut patet ex sequentibus apud Isaiam; quauis Euangelista eum sensum non retulerit, utpote ad ipsius institutum parum faciētem. Matth. 4. *esurij Ioannis 4. fatigatus fuit. cap. 19. sitijt. Luc. 24. nonne haec oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam?* Videri potest Apostolus ad Heb. 2. & 5. Vnde patet esse de fide quod Christus assumptum corpus passibile, & varios eius defectus in se suscepit, quae veritas habetur etiam in epistola Sophronij actione 11. 6. Synodi generalis approbata actione 13. & in Concilio Lateranensi sub Martino 1. can. 4.

Circa rationes S. Thom. notandum, licet Christus potuisset per quemlibet actum etiam inter-

Matth. 4.
Ioan. 4. &
19.
Luc. 24.
Heb. 2. & 5.

6. Syn.
Con Lat.

num